



Az Országgyűlés
Törvényalkotási bizottsága

Hivatkozási szám a TAB ülésén:
1. (T/15995.)

A bizottság
kormánypárti
tagjainak javaslata.

Javaslat módosítási szándék megfogalmazásához
a Törvényalkotási bizottság számára
**az állami vagyonnal való fenntartható gazdálkodás megteremtése
érdekében egyes vagyongazdálkodást érintő törvények módosításáról,
valamint egyéb vagyongazdálkodási rendelkezésekről szóló
T/15995. számú törvényjavaslathoz**

Módosítópont sorszáma: **1.**

Törvényjavaslat érintett rendelkezése: **2. §**

Módosítás jellege: **módosítás**

2. §

(1) Ez a törvény – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) Az 1. § (2) és (7) bekezdése, a 4-~~[25]~~10. §, a 16-26. §, a 28. §, a 31-~~[38]~~35. §, a 37-42. §, a 46-~~[48]~~53. §, az 56. §, az 58. § és az ~~[52-54]~~59. § 2022. január 1. napján lép hatályba.

(3) A 11-15. §, a 27. § és a 36. § 2022. június 1. napján lép hatályba.

Módosítópont sorszáma: **2.**

Törvényjavaslat érintett rendelkezése: **11. §**

Módosítás jellege: **módosítás**

11. §

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 10. [§ e] pontja helyébe [§-a a következő [rendelkezés lép:]f) ponttal egészül ki:

(A bírósági végrehajtást (a továbbiakban: végrehajtás) végrehajtható [okirattal]okirat kiállításával kell elrendelni. A végrehajtható okiratok a következők:)

[,e) a tartással kapcsolatos ügyekben a joghatóságról, az alkalmazandó jogról, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az e területen folytatott

együttműködésről szóló, 2008. december 18-i 4/2009/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 4/2009/EK tanácsi rendelet) alapján kijelölt hazai központi hatóság által a tartásra kötelezett adatainak beszerzésére kiállított megkeresés.”]

„f) a közjegyzőnek az állam által törvényes öröklés útján megszerzett vagyontárgy értékesítését elrendelő végzése.”

Módosítópont sorszáma: **3.**

Törvényjavaslat érintett rendelkezése: **13. § - Vht. 184/D. §**

Módosítás jellege: **módosítás**

13. §

A Vht. IX. Fejezete a következő alcímmel egészül ki:

„Az állam képviselete törvényes öröklése esetén

184/D. §

Az állam szükségképpen törvényes öröklése útján megszerzett, a Maradványvagyon-hasznosító Zártkörűen Működő Részvénytársaság tulajdonosi joggyakorlása alatt álló vagyontárgyakat érintő [végrehajtási]meghatározott cselekmények végrehajtása iránti eljárásban a Maradványvagyon-hasznosító Zártkörűen Működő Részvénytársaság képviseli az államot.”

Módosítópont sorszáma: **4.**

Törvényjavaslat érintett rendelkezése: **Új 14. § és 15. §**

Módosítás jellege: **kiegészítés**

14. §

A Vht. a következő XIII. Fejazzettel egészül ki:

„XIII. Fejezet

Az állam által törvényes öröklés útján megszerzett vagyontárgy értékesítése

210/C. §

(1) A hagyatéki eljárást lefolytató közjegyző a vagyontárgyat más örökös hiányában, törvényes öröklés útján megszerző államnak

a) a hagyatéki teljes hatályú átadásáról rendelkező végzés,

b) az ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzés teljes hatályúvá válását megállapító végzés vagy

c) a hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény 89. §-a alapján hozott, a hagyatéki eljárást befejező végzés

jogerőre emelkedése napjától számított 60 napon belül előterjesztett kérelmére az állam által törvényes öröklés útján megszerzett ingóság (dolgok, jogok és követelések), valamint ingatlan (a továbbiakban ezen alcímben együtt: vagyontárgy) értékesítésére irányuló végrehajtást végzéssel rendeli el. Zálogjoggal terhelt ingatlanra az ezen alcímben foglaltak szerinti végrehajtás nem rendelhető el.

(2) A vagyontárgy értékesítésére irányuló végrehajtás (a továbbiakban ezen alcímben: végrehajtás) célja a vagyontárgy végrehajtás alá vonásából és értékesítéséből befolyt vételárnak

a) az állam,

b) a végrehajtásba bekapcsolódott zálogjogosultak és

c) az örökhagyóval vagy jogutódjával szemben indult végrehajtások végrehajtást kérői (ideértve az e végrehajtásokba bekapcsolódott zálogjogosultakat is)

közötti felosztása.

(3) A végrehajtás elrendelésére és foganatosítására a pénzkövetelés végrehajtásának szabályait az e Fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. A végrehajtás során nem kell alkalmazni a 7. §-t, a 8. §-t, a 13-14/A. §-t, a 36. §-t, az 52. § d) és f) pontját, az 52/B. §-t, az 54. § d) pontját, a 85-87. §-t, a 89. §-t, a 90. § (1) bekezdés a)-m) pontját, (2) és (3) bekezdését, a 91-96/B. §-t, a 133. §-t, a 138/C. §-t, a 139. § (1) és (8) bekezdését, a 140. § (4) és (5) bekezdését, a 154/A. § (4)-(9) és (11) bekezdését, a 154/B. §-t, a 157. §-t, a 159. §-t, a 160. §-t és a 172-177. §-t. Ha az árverezésre kerülő lakóingatlanban természetes személy lakik, részére a 154/A. § (4)-(9) bekezdése szerint biztosítható az ingatlan elhagyására halasztás, valamint a 139. § (1) bekezdése, a 138/C. § és a 154/A. § (11) bekezdése is alkalmazandó.

(4) A végrehajtásban a végrehajtást kérő és a kötelezett is az állam, amelyet a Maradványvagyon-hasznosító Zártkörűen Működő Részvénytársaság képvisel. A végrehajtást a vagyontárgyat öröklés folytán megszerző állammal, mint kötelezettel szemben kell megindítani örökhagyónként; e törvénynek az adósra vonatkozó rendelkezéseit a kötelezettre megfelelően alkalmazni kell.

(5) A végrehajtás elrendelése iránti kérelemben a fél adatain kívül meg kell jelölni

a) a hagyatékátadó végzést hozó közjegyzőt és a hagyatékátadó végzés számát,

b) az állam részére átadott vagyontárgyak közül azokat, amelyek értékesítését az állam kéri.

(6) A közjegyző a végrehajtást elrendelő végzésben meghatározza az értékesítendő vagyontárgyakat és megjelöli

a) a vagyontárgyak hagyatéki leltár szerinti értékét, a fellelésük helyére vonatkozóan a hagyatéki eljárásban ismertté vált adatokat, valamint

b) az örökhagyó nevét és a hagyatéki eljárás adatai szerinti utolsó ismert lakóhelyét, továbbá a hagyatéki eljárás adatai szerinti utolsó ismert tartózkodási helyét, ha az a hagyatéki eljárás adatai szerinti utolsó ismert lakóhelyétől eltér.

(7) Ha a vagyontárgyak között ingatlan is szerepel, a végzéshez csatolni kell a hagyatéki eljárás során, a végrehajtható okirat kiállítását megelőző egy éven belül kiállított adó- és

értékbizonyítvány másolatát. A végrehajtás elrendelése iránti kérelem tárgyában hozott végzést a végrehajtást kérővel kell közölni, a végzés ellen a végrehajtást kérő fellebbezhet.

(8) A közjegyző a végrehajtás elrendeléséről – az örökhagyó nevének, személyazonosító adatainak és utolsó ismert lakóhelyének (tartózkodási helyének) megjelölésével – értesíti a hagyatéki eljárásban követelését hagyatéki tartozásként bejelentett azon hagyatéki hitelezőt, akinek a követelése a hagyatéki eljárásban nem került kielégítésre.

(9) Az eljárás lefolytatására az örökhagyó utolsó ismert lakóhelye vagy – lakóhely hiányában – a tartózkodási helye szerinti végrehajtó, ezek hiányában a vagyontárgy helye szerinti végrehajtó illetékes.

210/D. §

(1) A végrehajtó – a végrehajtható okirat kötelezettnek történő külön kézbesítése nélkül – intézkedik a végrehajtható okiratban feltüntetett vagyontárgy felkutatása és lefoglalása iránt. Helyszíni eljárást – az ingóság megtekintése és őrzési helyének meghatározása érdekében – akkor is le kell folytatni, ha az ingóság lefoglalására nyilvántartási adatok alapján került sor.

(2) Az ingóság lefoglalását, valamint a foglalást követően az (1) bekezdés szerinti helyszíni eljárást a végrehajtó elsősorban az ingóságnak a végrehajtható okiratban megjelölt őrzési helyén, a végrehajtható okiratban értékesítésre kijelölt ingatlanban, valamint az örökhagyónak az utolsó ismert lakóhelyét, tartózkodási helyét képező ingatlanban kíséri meg. Ezen ingatlanok tulajdonosai és használói kötelesek a foglalás elvégzését lehetővé tenni és a helyszíni kényszercselekmények foganatosítását tűrni.

(3) Ha a vagyontárgyat hagyatéki eljárásban elrendelt biztosítási intézkedés során harmadik személy birtokába adták vagy birtokában hagyták, a harmadik személy a végrehajtó felhívására köteles a vagyontárgy – általa ismert – megváltozott őrzési helyét megjelölni. Ezen új őrzési helyen a (2) bekezdés szerint van helye végrehajtói intézkedés foganatosításának.

(4) Ha a vagyontárgy a (2) és (3) bekezdés szerinti helyszínek egyikén sem lelhető fel, az ennek tényéről készített jegyzőkönyvet a felek részére kézbesíteni kell. Az ingóság felkutatása érdekében további eljárási cselekménynek akkor van helye, ha a végrehajtást kérő – legfeljebb a (6) bekezdés szerinti hirdetmény közzétételi határidejének lejártáig – kérelmet terjesztett elő, amelyben valószínűsíti az ingóság őrzési helyét.

(5) Ha adat merül fel arra, hogy az ingóság a (2) és (3) bekezdés szerinti helyszíneken kívül van harmadik személy birtokában, e személy a végrehajtó felhívására köteles a vagyontárgyat átadni; ennek elmulasztása esetén a harmadik személynél történő foglalás szabályait kell alkalmazni.

(6) Ha az ingóság nem fellelhető, a végrehajtó ennek tényéről 30 napig tartó időtartamra hirdetményt tesz közzé a Kar honlapján, valamint az örökhagyó utolsó ismert lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye szerint illetékes járásbíróság és polgármesteri hivatal

hirdetőtábláján, amelyben az ingóság végrehajtó részére történő átadására hívja fel az ingóságot őrző személyt. Ha az átadásra nem kerül sor, a végrehajtó a hirdetmény közzétételi határidejének lejártát követő 30 napon belül jegyzőkönyvet készít a hirdetmény közzétételének eredményéről.

(7) Ha a foglalásnak a vagyontárgyról vezetett nyilvántartásba történő bejegyzését jogszabály írja elő, a bejegyzésben – végrehajtandó követelés megjelölése nélkül – fel kell tüntetni azt, hogy a vagyontárgy lefoglalására az állam által törvényes öröklés útján megszerzett vagyontárgy értékesítésére irányuló, ezen alcímben szabályozott végrehajtási eljárás során került sor. Az ingóság nyilvántartását vezető hatóság a foglalás bejegyzése iránti megkeresés teljesítésével együtt a megelőző beadványok bejegyzéséről is soron kívül intézkedik.

(8) A végrehajtó az ingatlan becsértékének megállapításához felhasználhatja a 210/C. § (7) bekezdése szerinti adó- és értékbizonyítványt, ha a becsérték megállapítására ezen adó- és értékbizonyítvány kiállítását követő 1 éven belül kerül sor.

(9) Ha a vagyontárgyat nem sikerült sem az első, sem a második árverésen értékesíteni, az örökhagyónak az utolsó ismert lakóhelyét, ennek hiányában tartózkodási helyét képező ingatlanban lakó személy kérelmére – ha valószínűsíti, hogy a vagyontárgy a létfenntartásához nélkülözhetetlen, és ha e személyt nem sújtották korábban rendbírsággal – a végrehajtó a végrehajtást kérő hozzájárulásával feloldja a foglalás alól a 90. § (1) bekezdés b)-k) pontja szerinti ingóságot, és térítésmentesen a kérelmező tulajdonába adja. Ha többen terjesztenek elő kérelmet a vagyontárgy átadására, az a közös nyilatkozattal kijelölt jogosult részére adható át.

210/E. §

(1) A vagyontárgyak árverezésének sorrendjét a végrehajtó határozza meg.

(2) A vagyontárgyakat egyenként és több – zálogjoggal nem terhelt – vagyontárgyat egy árverési tételként is lehet árverezni (utóbbi a továbbiakban: együttes árverezés). Együttes árverezés esetében az árverési hirdetményben a vagyontárgyak adatait – ide nem értve a kikiáltási árat – vagyontárgyanként külön-külön kell feltüntetni, a kikiáltási áron és a 132/B. § (1) bekezdés a) pontja szerinti értékhatáron pedig az egyesített árverési tétel összesített becsértékét kell érteni.

(3) Ha ingóság kerül ingatlannal együtt, egy árverési tételként árverezésre, az árverésre és a végrehajtás során befolyt vételár felosztására az ingatlan-végrehajtás szabályait kell alkalmazni. Az ingatlan árveréséhez nem szükséges a végrehajtást kérő kérelme.

(4) Dolgozói részvényt a Polgári Törvénykönyvben az örökös részére biztosított átruházási határidőben a végrehajtó árverés tartásával értékesíti az annak megszerzésére jogosult személy részére; egyéb személyek az árverésből kizárt személynek minősülnek. Ha csak egy személy jogosult a részvény megszerzésére, árverésen kívüli, árverés hatályával történő eladással is történhet az értékesítés e személy részére legalább a becsértéket elérő vételáron. Ha a Polgári Törvénykönyv szerint már csak a társaság jogosult az átalakított részvény értékesítésére, a

névértéknek megfelelő összeget a társaság a végrehajtó részére köteles kifizetni, aki azt az értékesítésből befolyt vételár szabályai szerint kezeli.

(5) Ingóság hagyományos árvezése esetén az első árverés során a kikiáltási ár fokozatosan a becsérték 25%-áig szállítható le, ha a felajánlott vételár nem éri el a kikiáltási árat. Ingóság elektronikus árvezése esetén az első árverés során a 132/F. § (6d) bekezdésében foglaltaktól eltérően az árverés negyedik szakaszában is legalább a kikiáltási ár 25%-ának megfelelő összeggel tehető érvényes vételi ajánlat. Az ingóság második árvezése során a kikiáltási ár leszállítására az általános szabályok irányadók.

(6) Az árverési vevő köteles az elárverezett ingóságokat az árverési jegyzőkönyv aláírásával és a vételár megfizetésével egyidejűleg, elektronikus árverés esetén pedig az árverési jegyzőkönyv aláírását, valamint a vételár megfizetését követő 15 napon belül átvenni és elszállítani, ennek elmulasztása esetén a végrehajtó az ingóság hulladékként való átadása iránt intézkedik.

(7) Ingatlan esetében, ha az első árverés sikertelen volt, második árverést kell tartani.

(8) Ha a vagyontárgyat nem sikerül árverésen értékesíteni – és ingóság esetében azt a végrehajtást kérő sem vette át a követelése fejében –, a foglalás alól fel kell oldani és mint értékesítésre alkalmatlan vagyontárgyat a kötelezettnek vissza kell adni azzal, hogy ingóság esetén a végrehajtó tájékoztatja a kötelezettet a hulladékként történő kezelés lehetőségéről. A kötelezettnek visszaadott vagyontárgyat csak azok a jogok terhelik, amelyek e törvény szerint az árverést követően is fennmaradnak a vagyontárgyon; a végrehajtó a visszaadást azt követően foganatosítja, hogy intézkedett a vagyontárgy – e jogok kivételével történő – tehermentesítése érdekében akként, hogy megkeresi a vagyontárgyat terhelő jogokat bejegyzett szerveket a jogok töröltetése érdekében.

(9) A kötelezett a visszaadott ingóság esetében kérheti a végrehajtótól az ingóság 135. § (3) bekezdése szerinti kezelését, amelyet a végrehajtó az ingóságnak a hulladékgazdálkodásra vonatkozó jogszabályok szerinti gyűjtésére vagy hasznosítására jogosult szervezet részére történő átadással teljesít. Az átadás költségei végrehajtási költségnek, az átadásból származó bevétel pedig végrehajtás során befolyt összegnek minősül.

(10) A végrehajtó a befolyt összeg kifizetése iránt a VIII. Fejezetben foglaltak szerint intézkedik; a végrehajtás során befolyt összegből a végrehajtási költségek és a felosztási tervben szereplő követelések kielégítését követően fennmaradó összeget fizeti meg a kötelezett részére.

210/F. §

(1) A végrehajtó az örökjegyzővel szemben indított bírósági végrehajtási ügyek felkutatása érdekében a végrehajtási költségek megelőlegezését követő 3 munkanapon belül megkeresi a Kart a végrehajtási ügyekről vezetett nyilvántartásból történő adatszolgáltatás érdekében. A (3) bekezdés szerinti tájékoztatást a végrehajtó a Kar által megjelölt további végrehajtási ügyeket foganatosító végrehajtó részére is megküldi. E további végrehajtási eljárásban a (2)-(4) bekezdés szerint kell eljárni.

(2) A vagyontárgyat – a (4) bekezdésben foglalt kivétellel – a végrehajtó értékesíti abban az esetben is, ha azt egy másik bírósági végrehajtási eljárásban is lefoglalták.

(3) A végrehajtó az ezen alcím szerinti végrehajtás elrendeléséről a lefoglalásról való tudomásszerzést követő 3 munkanapon belül értesíti a vagyontárgyat másik végrehajtási ügyben lefoglaló végrehajtót és – e másik végrehajtó által megküldött, a végrehajtás során befolyt összeg kifizetéséhez szükséges adatok alapján – ezt a követelést is szerepelteti az árverési hirdetményben, felosztási tervben.

(4) Ha a másik végrehajtási eljárásban a vagyontárgy árverési hirdetményét már közzétették, a végrehajtó megküldi a végrehajtás során befolyt összeg kifizetéséhez szükséges adatokat az értékesítést foganatosító végrehajtónak, aki az értékesítést lefolytatja, a végrehajtás során befolyt összeg felosztása és kifizetése, valamint szükség esetén a vagyontárgy árverési vevő részére történő birtokba adása iránt intézkedik, a többi eljárási cselekmény foganatosítása céljából pedig átadja az ügyet a végrehajtónak.

210/G. §

(1) A végrehajtó az eljárás befejezéséről – az összes vagyontárgy tekintetében szükséges intézkedések megtételét követően – jegyzőkönyvet készít, amelyben vagyontárgyanként, a (2)-(4) bekezdésben foglaltakra való utalással feltünteti a végrehajtás eredményét.

(2) A végrehajtás eredményes, ha

a) az adott vagyontárgyat értékesítették vagy

b) az ingóság értékesítésének sikertelensége esetén a végrehajtást kérő azt a követelése fejében átvette.

(3) A végrehajtást eredményesnek kell tekinteni akkor is, ha a vagyontárgy

a) a 210/D. § (6) bekezdése szerinti hirdetmény közzétételét követően sem került átadásra a végrehajtó részére,

b) a 210/D. § (9) bekezdés szerint a foglalás alól feloldásra és az ingatlanban lakónak átadásra került vagy

c) sikeres értékesítés és átvétel hiányában a 210/E. § (8) bekezdése szerint a kötelezettnek került visszaadásra.

(4) Nem tekinthető az eljárás eredményesnek, ha

a) az ingatlant azért nem sikerült lefoglalni, mert a végrehajtást kérő nem előlegezte meg az ingatlan-nyilvántartási eljárás igazgatási szolgáltatási díját vagy

b) a vagyontárgyat azért nem sikerült lefoglalni vagy értékesíteni, mert a végrehajtást kérő egyéb módon nem teljesítette az eljárás lefolytatása érdekében fennálló közreműködési kötelezettségét.”

15. §

A Vht. a következő 304/J. §-sal egészül ki:

„304/J. §

E törvénynek az állami vagyonnal való fenntartható gazdálkodás megteremtése érdekében egyes vagyongazdálkodást érintő törvények módosításáról, valamint egyéb vagyongazdálkodási rendelkezésekről szóló 2021. évi ... törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.13.) megállapított 210/C. § (1) bekezdését azokban az ügyekben kell alkalmazni, amelyekben a 210/C. § (1) bekezdése szerinti végzés a Módtv.13. 14. §-ának hatálybalépését követően emelkedett jogerőre. Korábban jogerőre emelkedett végzés esetében az állam a Módtv.13. 14. §-ának hatálybalépését követő két éven belül jogosult a 210/C. § (1) bekezdése szerinti kérelem előterjesztésére.”

Módosítópont sorszáma: **5.**

Törvényjavaslat érintett rendelkezése: **26. § - Vtv. 69/E. § (1) és (2) bekezdés**

Módosítás jellege: **módosítás**

26. §

A Vtv. Átmeneti rendelkezések alcíme a következő 69/E. §-sal egészül ki:

„69/E. §

(1) A 2021. december 31. napján az MNV Zrt. tulajdonosi joggyakorlása alatt álló, általa közvetlenül hasznosított, kivezetésre szánt állami vagyonnak minősített vagyonelemek az azokhoz kapcsolódó jogokkal, terhekkel és követelésekkel együtt e törvény erejénél fogva, nyilvántartási értéken, 2022. január 1. napjával **[az MVH]a Maradványvagyon-hasznosító Zártkörűen Működő Részvénytársaság** (a továbbiakban: MVH) tulajdonosi joggyakorlása alá kerülnek.

(2) A vagyonelemek átadására az átadási felület szolgál, külön megállapodás megkötése vagy jegyzőkönyv felvétele nem szükséges. Az MNV Zrt. 2021. december 31-ig gondoskodik az általa kivezetésre szánt állami vagyonnak minősített vagyonelemek, az azokhoz kapcsolódó jogok, terhek és követelések, valamint az MNV Zrt.-re öröklés útján átszállt vagy az 1. § (6a) bekezdése alapján az MNV Zrt. által 2022. január 1-je előtt átvett követelések adatainak átadási felületre történő feltöltéséről.”

Módosítópont sorszáma: **6.**

Törvényjavaslat érintett rendelkezése: **28. § - Vtv. 71. § (1) bekezdés k) pont**

Módosítás jellege: **módosítás**

28. §

A Vtv. 71. § (1) bekezdése a következő k)-l) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg)

„k) a kivezetésre szánt állami vagyon minősítésére, átadás-átvételére, az MVH tulajdonosi

joggyakorlása alatt álló vagyon számviteli nyilvántartására, a kivezetésre szánt állami vagyonnal való gazdálkodásra és a kivezetésre szánt állami vagyon elidegenítésére vonatkozó részletes szabályokat, valamint a kivezetésre szánt állami vagyoni körbe tartozó gazdasági társaságok működésének sajátos szabályait;”

Módosítópont sorszáma: **7.**

Törvényjavaslat érintett rendelkezése: **48. § - Nvtv. 14/B. §**

Módosítás jellege: **módosítás**

48. §

Az Nvtv. 7. alcíme a következő 14/B. §-sal egészül ki:

„14/B. §

A kivezetésre szánt állami vagyon tulajdonjogának átruházása esetén – a 3. § (1) bekezdés 1. pontja szerinti szervezetek mellett – átlátható szervezetnek minősül az a gazdasági társaság is, amelynek közvetlen vagy közvetett tulajdonosai kizárólag természetes személyek, amennyiben e személyek megismerhetőek. Ebben az esetben a 3. § (2) bekezdése szerinti nyilatkozat mellőzhető.”

Módosítópont sorszáma: **8.**

Törvényjavaslat érintett rendelkezése: **49. § - Szhitv. 20/H. §**

Módosítás jellege: **módosítás**

49. §

A szövetkezeti hitelintézetek integrációjáról és egyes gazdasági tárgyú jogszabályok módosításáról szóló 2013. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Szhitv.) 9. alcíme a következő 20/H. §-sal egészül ki:

„20/H. §

(1) Az Integrációs Szervezet [közgyűlése határozatban rendelkezhet a 15/A. § alkalmazásának mellőzéséről. Az Integrációs Szervezet igazgatósága a közgyűlés ilyen tartalmú határozatának meghozataláról haladéktalanul értesíti leszközeit tagjai tőkehelyzetének megerősítése érdekében befektetheti olyan – piaci alapú – pénzügyi vagy tőkepiaci eszközbe, amely hozzájárul ahhoz, hogy az egyes tagjai megfeleljenek az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete, illetve a [6. § (7) bekezdése szerinti minisztert]Hpt. szavatoló tőkére vonatkozó rendelkezéseinek.

(2) Az Integrációs Szervezet megfelel a Hpt. 125. §-ában foglalt követelményeknek.”

Módosítópont sorszáma: **9.**

Törvényjavaslat érintett rendelkezése: **50. §**

Módosítás jellege: **elhagyás**

[50. §

Az Szhitv. 11. § (1d) bekezdésében az „Az irányelvekben rögzítettekkel” szövegrész helyébe az „Az irányelvek rendelkezéseivel” szöveg lép.]

Módosítópont sorszáma: **10.**

Törvényjavaslat érintett rendelkezése: **52. § nyitó szövegrész**

Módosítás jellege: **módosítás**

52. §

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 2. § (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

Módosítópont sorszáma: **11.**

Törvényjavaslat érintett rendelkezése: **Új 53. §**

Módosítás jellege: **kiegészítés**

53. §

A Hpt. 48. § (2) bekezdés a) pontjában a „33. § (2) bekezdés c) pontja vagy 35. § (3) bekezdése” szövegrész helyébe a „33. § (2) bekezdés c) pontja, 35. § (2) és (3) bekezdése” szöveg lép.

Indokolás

1. A hatálybaléptető rendelkezések pontosítása a Javaslattal beiktatott új, illetve az elhagyásra kerülő rendelkezésekre tekintettel indokolt.

2-4. Az állam nemcsak vagyongazdálkodási szempontból tervezett és előkészített intézkedésekkel bővíti vagyonát, hanem jogszabály erejénél fogva is kerülnek vagyontárgyak állami tulajdonba; ilyen az állam szükségképpen öröklése is. Az ily módon megvalósuló vagyongyarapodás számos feladatot teremt az állam számára, különös tekintettel arra is, hogy az örökség más személyek általi visszautasítására is legtöbb esetben azért kerül sor, mert a vagyon működtetése, az öröklésben érdekelt személy vagyonába történő beépítése problémás, aránytalan költségekkel jár vagy a hagyatéki eljárásban jelentős hagyatéki igény bejelentésére került sor. Az állam ilyen helyzetben is köteles gondoskodni a vagyon működtetéséről, ezt viszont olyan módon kell megtennie, hogy azzal a lehető legkevesebb terhet rója a költségvetésre és ezáltal közvetetten az adófizetőkre. E követelménynek az felelhet meg, ha az örökség átadását követően rövid időn belül megtörténik a vagyon átvilágítása abból a szempontból, hogy mely vagyonelem építhető be hatékonyan az állami portfólióba és melyeket

szükséges abból eltávolítani. Az ily módon kiválasztott vagyontárgyak erre szolgáló speciális nemperes eljárásban történő kényszerértékesítése lehet arra megoldás, hogy a vagyontárgyak szabályozott rendben kerüljenek piacra, az állam az eljárás lefolytatását követően már csak az eljárásban részére kifizetésre kerülő maradványösszeggel legyen köteles helyt állni a hagyatéki tartozásokért, a terhektől mentesített vagyontárgyak pedig ismét visszakerülhessenek a piaci forgalomba. Az állam által öröklés útján megszerzett vagyontárgyak értékesítésére irányuló polgári nemperes eljárást egy speciális bírósági végrehajtási eljárásaként alakítja ki a módosító javaslat. A végrehajtást a közjegyző rendeli el végzéssel, erre tekintettel történik a Vht. 10. §-ának

kiegészítése.

A Vht. 16. § a) pontja végrehajtás alapjául szolgáló marasztalást tartalmazó közjegyzői végzéseket tartalmaz, ezért a felsorolásba a módosító javaslat beilleszti a hagyatékátadó végzést is.

A végrehajtást önálló bírósági végrehajtó fogatosítja a Vht.-nak a pénzkövetelés végrehajtására vonatkozó általános, és újonnan beiktatott alcímében foglalt speciális szabályai szerint. Egyes Vht.-beli szabályok alkalmazására az eljárás céljánál, jellegénél fogva nem kerül sor, míg mások alkalmazását a módosító javaslat – alapvetően az adós jogállásával, valamint a behajtandó (hagyatéki hitelezői) pénzkövetelés hiányával összefüggésben – tételesen kizárja. Az általános illetékességi szabály (adós lakóhelye) értelemszerűen nem alkalmas az ügyek elosztására, ezért a módosító javaslat ehelyett az örökhagyó lakóhelyét alkalmazza illetékességi okként.

Az eljárás rendeltetésével (a vagyontárgy pénzeszközzé transzformálásával) van összefüggésben, hogy a végrehajtást ingóságokra és ingatlan vagyontárgyakra lehet kérni; ingóságokon természetesen a Vht. ingó fogalmát kell érteni (jogok, követelések, társasági részesedések is).

A végrehajtás a hagyatékot megszerző állammal szemben kerül elrendelésre, hiszen az ő tulajdonát képező vagyontárgyak lefoglalására és értékesítésére kerül sor. Tekintettel arra, hogy a végrehajtást kérői és adósi (kötelezetti) pozíció alapesetben ellenérdekű felek eljárási pozícióját jelenti, a módosító javaslat kifejezetten rögzíti, hogy ebben az eljárásban ez ugyanahhoz a személyhez tartozik, s a felek azonossága nem akadályozza az eljárás lefolytatásának.

A módosító javaslat a hagyatéki hitelezőket sem zárja el a követelésük behajtásától; esetükben az általános szabályok szerint történik az igényérvényesítés; ha a Javaslat szerinti eljárás időtartama alatt kerül sor az ügyekben végrehajtható okirat kiállítására, úgy ügyüket ezen eljáráshoz csatolják, ha pedig a későbbiekben, úgy igényüket külön eljárásban érvényesíthetik az

állammal

szemben.

Tekintettel arra, hogy az eljárás akkor éri el a célját, ha érdemi költségcsökkentést eredményez, továbbá ha a vagyontárgyak időközbeni állagromlása, ismeretlen helyre kerülése nem nehezíti az értékesítésüket, célszerű az eljárás kezdeményezését határidőhöz kötni; ez a Javaslat szerint a hagyatékátadó végzés (ítélet) jogerőre emelkedésétől számított 60 nap. A végrehajtást a végrehajtható okiratban megjelölt vagyontárgyakra kell lefolytatni; azokat le kell foglalni és végrehajtási értékesítésükre kerül sor. A lefoglalást helyszíni eljárással kell fogatosítani, de mivel az ingóság nem feltétlenül az adós őrizzében van, ezért a módosító

javaslat meghatározza, hogy mely helyszíneken kell azt megkísérelni. Ha vagyontárgyat nem sikerül fellelni, erről a feleket és egyéb érdekeltet értesíteni kell annak érdekében, hogy az általuk esetlegesen bejelentésre kerülő helyszínen is megtörténhessen a foglalás – a harmadik személynél történő foglalás szabályai szerint. A foglalás túrése iránti per indítása az általános szabályok szerint a végrehajtást kérő joga; ezt a Javaslat az említett előírással sem korlátozza, illetve természetesen azt a végrehajtást kérőt is megilleti, akinek az ügyét a csatolás szabályai szerint intézi a végrehajtó az alapüggyel együtt. A foglalásra egyekben az általános szabályok szerint kerül sor; annak során szükséges esetben zár alá vétel is alkalmazható, illetve figyelembe kell venni a speciális ingóságok kezelésére vonatkozó előírásokat is, valamint intézkedni kell a zálogjogosult értesítése iránt is a végrehajtás történő bekapcsolódás lehetővé tétele érdekében. Az előre meghatározott vagyontárgyakra és az adós jogállására tekintettel nem szükséges ugyanakkor a végrehajtási kényszer fokozatos alkalmazására vonatkozó korlátok betartása: az egyes vagyontárgyak értékesítésére akár egyidőben is sor kerülhet. A tulajdonos személyére figyelemmel nem alkalmazandók a mentesség szabályai sem; az egyébként mentes vagyontárgyak is lefoglalandóak. E vagyontárgyak amennyiben az örökgyóval együtt lakók létfenntartásához szükségesek, részükre kérelmükre ingyenesen átadásra kerülhetnek. Ha a vagyontárgy felkutatása érdekében tett intézkedések nem vezettek eredményre, a felkutatás végső módja a vagyontárgy átadására felhívó hirdetmény közzététele, melyet az árverési hirdetménnyel megegyező módon kell közzétenni. A vagyontárgyak végrehajtási értékesítésének módja megegyezik a pénzkövetelés behajtása esetén történő értékesítéssel: árverésre, árverésen kívüli, árverés hatályával történő eladásra, továbbá bizományi értékesítésre kerülhet sor, de ingóság esetében az első árverésen a legkisebb vételár a kikiáltási ár 25%-a lehet. Az eredményes értékesítésre vezető megoldásokat a módosító javaslat azzal bővíti, hogy nemcsak a technológiai egységet képező ingók esetében, hanem szélesebb körben van mód több vagyontárgy egy árverési tételként történő értékesítésére.

A végrehajtás akkor sikeres, ha minél magasabb árverési vételár folyik be, számos esetben ugyanakkor többszöri értékesítési kísérlet sem vezet eredményre, illetve átvételre sem kerül sor; ez lényegében azt mutatja, hogy a vagyontárgy iránt nincs kereslet, abból vételár nem realizálható. Az általános szabályok szerint ilyenkor a vagyontárgyat fel kell oldani a foglalás alól és visszaadni az adósnak, arra a továbbiakban már nem terjed ki a végrehajtási kényszer. Ebben az eljárásban is így indokolt eljárni, hiszen az eljárás célja az, hogy a vagyontárgyak veszítsék el speciális jellegüket és minél eredményesebben épüljenek vissza a piaci forgalomba. Árverés esetén ezt a terhek törlése segíti elő, a módosító javaslat ebben az esetben is ezt írja elő.

Az árverési vételárat a behajtandó követelések hitelezői, azaz a végrehajtást kérők között kell a kielégítési sorrend szabályai között felosztani; ebben az eljárásban is ez érvényesül azzal, hogy elsőként a végrehajtási joggal rendelkező hagyatéki hitelezők kaphatnak kielégítést, a még nem esedékes vagy végrehajtható okirattal még nem rendelkező követelések fedezetének biztosítására a fennmaradó összeg végrehajtást kérőnek történő kifizetése szolgál. Ahhoz, hogy a felosztást a végrehajtó el tudja végezni, meg kell keresnie a vagyontárgyat másik végrehajtási

ügyben lefoglaló végrehajtót és az általa küldött adatok alapján kell e további végrehajtást kérőt és követelését az árverési hirdetményben feltüntetni. Végrehajtást kérők mellett végrehajtásba bekapcsolódott zálogjogosultak is részesei lehetnek a felosztásnak; egyrészt oly módon, hogy ha a Javaslat szerinti eljárásba kapcsolódnak be, vagy pedig úgy, ha a csatolásra kerülő egyéb végrehajtási ügybe kapcsolódtak be korábban és így váltak végrehajtást kérővé. Ez utóbbi esetben a Javaslat szerinti végrehajtásba már nem szükséges ismételt bekapcsolódnia a zálogjogosultnak, hanem a 114/A. § (11) bekezdésében foglaltakkal megegyezően a bekapcsolódása a Javaslat szerinti végrehajtásra is kiterjed. Az eljárás célja az, hogy a vagyontárgy öröklése folytán fennálló egyfajta függő helyzet szűnjön meg: a vagyontárgyak helyett pénzüsszeget kezeljen az állam a később jelentkező hagyatéki hitelezők kielégítésére felkészülve, ha pedig az öröklött vagyomból pénzüsszeg nem realizálható, e vagyontárgyak az állam részére történő visszaadásuk esetén sem képezzenek fedezetet a hagyatéki hitelezők követelésére, hanem az általános szabályok szerint legyenek kezelhetőek. Az állam felelősségének átalakulása (a pénzüsszeggel való helytállásra „korlátozódása”) annak függvénye, hogy az eljárást sikerül-e eredményesen befejezni; ennek eseteit szabályozzák a Vht. 184/H. § (2)-(4) bekezdésébe beiktatott rendelkezések. A vagyontárgy értékesítése esetén tehát az állam hagyatéki felelőssége a vagyontárgy helyébe lépett pénzüsszetre korlátozódik. Fellelhetetlen vagyontárgy, illetve – sikertelen értékesítés esetén – az állam részére visszaadás esetén azonban az állam hagyatéki felelőssége megszűnik. Ezek mellett az is eredményezi a cum viribus, pro viribus felelősség megszűnését, ha az egyébként mentesnek minősülő vagyontárgyat az örökhagyó rászorult hozzátartozója kapta meg. Természetesen nem vonatkozik a felelősség átalakulása az eljárásból kihagyott vagyontárgyra, vagyis ha az állam a végrehajtást nem minden megöröklött vagyontárgyra kezdeményezte. Ugyanígy nem eredményezi a felelősség átalakulását az, ha a végrehajtást kérő érdekkörében felmerülő okból nem jár sikerrel a foglalás. A módosító javaslat a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat 8. és 9. módosítópontjában foglalt rendelkezéseket foglalja magában azzal, hogy azok jogtechnikai szempontból pontosításra kerültek.

A fenti pontok tartalmilag összefüggenek.

5. Jogtechnikai jellegű módosítások, egyrészt az eltérő hatályba lépésre figyelemmel indokolt módosítás, másrészt a normavilágosság követelményére figyelemmel indokolt kiegészítés átvezetése.

6. Jogtechnikai pontosítás.

7. Jogtechnikai jellegű módosítás, az Nvtv. két rendelkezésének egymáshoz való viszonyát teszi egyértelművé a jogalkalmazók számára.

8. A módosító javaslat lehetővé teszi az Integrációs Szervezet pénzeszközeinek piaci alapon történő befektetését azzal a céllal, hogy az Integrációs Szervezet előmozdítsa tagjainak prudenciális megfelelését.

9. A jogtechnikai módosítás elhagyása indokolt.

10. Jogtechnikai pontosítás.

11. A módosító javaslat biztosítja, hogy ne kerüljön sor szükségképpen a pénzügyi holding társaság végelszámolására abban az esetben, ha a társaság visszaadja az engedélyét a

Felügyeletnek.